

have misforstaaet baade det Maal, vi tilstræber, og den Tankegang, der ligger til Grund for vor Virksomhed, vil jeg forsøge at besvare dette Spørgsmaal saa godt jeg kan, ud fra min Opfattelse af denne Sag.

* Vi vil *ikke*, naar vi har opnaaet at faa Stemmeret, »lægge os til Hvile paa Sejrens bløde Hynder«, og vi vil heller ikke »søge de gamle, udtraadte Veje, som Mændene længe har vandret,« der er andre Opgaver, som kalder paa os.

Hr. Poulsen nævner Kristendommen og den store Revolution som to nye Veje til Menneskers Lykke. Jeg vil ikke nægte, at Revolutionen har bragt Samfundet en Del Goder ved at bekæmpe Tyranni og Klassesdeling og hævde Frihed og Menneskeret; men det skete ved voldsomme Omvæltninger og under blodige Kampe, det er ikke paa denne Maade, Kvinderne vil virke.

Kristendommen er den Bevægelse, der sikkert maa anerkendes at have virket mest for at fremme Menneskers Lykke og skabe nye Livsværdier, ved en stille, jævn og frugtbar Virksomhed. Dersom den var bleven gennemført, vilde den have gjort alle Mennesker retfærdige, sande, gode og glade, og skønt den er meget langt fra at være trængt igennem til alle, er det dog den, der har skabt alle de virkelige Livsværdier, der findes.

Kvindernes Virksomhed vil nærmest blive i Lighed dermed, den vil virke stille og umærkelig; men hvor den naar at gøre sig gældende, vil den strø en Sæd, der i Livets Vækst efterhaanden vil bære god Frugt. For at bevise dette vil jeg pege paa, hvorledes Kvinderne har brugt de Rettigheder, de hidtil har faaet.

I den kommunale Virksomhed er det Skole- og Fattigplejen, der har mest Betydning. Paa Skolens Omraade har Kvinderne vist, at de som Lærere ikke alene bedre end Mænd forstaar at tage sig af de smaa Børn; men at de ogsaa har gode Evner til at undervise større Børn og voksne Kvinder, og som Mødre har de vist, at de har bedre Forstaaelse for Barne naturen, bedre kan imødekomme de

unges Tarv og Trang og paavirke dem saaledes, at Sindet aabner sig for alt godt og sandt, end Mændene, der gennemgaaende med Haardhed vil sætte deres egen Vilje igennem, uden at tage tilbørligt Hensyn til de unges individuelle Evner og Udvikling.

Paa Fattigplejens Omraade har Kvinderne vist, at de bedre end Mændene forstaa, ved Husbesøg hos de fattige, at vinde et rigtigt Indblik i deres Forhold og finde den bedste Maade at afhjælpe deres Mangler og forbedre deres Liv. Dette gælder særlig med Hensyn til Plejebørn.

I Nr. 10 af Kvindebladet findes ogsaa et Brev fra Norge, hvori Frk. Frederikke Mørk viser, at Kvinderne i Norge, hvor de har faaet Ret til at medvirke som Nævninger, ogsaa allerede har gjort Gavn paa dette Omraade.

Af denne Begyndelse paa Kvindernes Virksomhed tør vi da nok slutte, at de ogsaa paa andre Omraader vil øve en god Indflydelse, naar de faar Ret og Lov dertil.

Brændevinens Samfundsonde vil Kvinderne kunne bekæmpe ved at modarbejde Drikkeskikkene i deres eget Hjem.

Ved »den afskyelige Vældedighed« tænker jeg, at Hr. Poulsen mener, at rige Folk, der har vundet Rigdommen ved at udbytte deres Næste, mener at kunne sone Uretfærdigheden ved at skænke store Summer til veldædige Øjemed; dette vil bedst modarbejdes ved Kvindernes Husbesøg i Hjemmene.

Med Hensyn til al Slags »Svindels« da mener jeg, at Kvinderne i samme Forhold som de lære at sysle med Samfundsopgaver og sociale Spørgsmaal vil faa Afsmag for overdreven Pynt og unyttig Luksus, derved vil Begærlighed efter Rigdom betydelig formindskes, og det er dog den, der som oftest giver Anledning til Svindel af forskellig Art.

Kvindens Krav paa Ligestilling med Manden betyder ingenlunde, at hun vil gøre den samme Gerning som han. Kvindens Gerning er en anden; men den er ligesaa vigtig og betydningsfuld for Samfundet, der med den

Udvikling, det nu har faaet paa alle Omraader, haardt tiltrænger Kvindens Hjælp. Netop i saadanne forvirrede Tilstande som vi nu er kommen ind i, vilde det være af uvurderlig Værdi, om Kvinden havde Ret og Lov til at yde sin Hjælp ved den hende særegne Evne til at løse fejl sammenslyngede Knuder og udrede sammenfiltrede Traade, for med mild og sikker Haand igen at ordne dem og føje dem sammen til et Væv i rene og velformede Mønstre.

Maaske vil Hr. Poulsen sige: »Ja, alt dette kan Kvinderne gøre uden at behøve polisk Stemmeret.« Dertil vil jeg svare: Politisk Stemmeret skal for Kvinden kun være et Middel til, at hun selv kan opstille de Krav, hun maa fordr, for at hævde den Agtelse og Ligestilling, som er hendes Ret, og som man hidtil har forholdt hende. Saalænge Manden kun ser paa sin Hustru som en Slavinde til Tilfredsstillelse af hans sandelige Lyst, eller som en Husholder for hans økonomiske Velvære, eller maaske lidt af begge Dele, kan hun ikke danne Hjemmet saaledes, som det bør være. Det er først, naar hun staar ved Mandens Side, som en ligestillet Medhjælp paa alle Omraader, at de begge i Forening kan skabe et Hjem, hvor alt godt og sundt trives og opelskes i Lykkens Solskin, og det onde holdes borte, saa at det ikke kan faa Indgang, og ligesom i Hjemmet vil ogsaa i Statshusholdningen og Samfundslivet det bedste Maal kun naas ved Mænds og Kvinders Samvirken, hver ued et Indskud af sine ærlige Evner.

A. N.

Ny Solbjerg Kro.

II.

„Mere end ti Vise kan besvare —“.

Hr. L. Chr. Poulsens Artikel i forrige Nummer af »Kvindevalgret« er paa en Gang saa udæskende i sin Form, at man fristes til at svare, og saa naivt i sit Indhold, at man ikke kan lade være med at tænke paa det gamle Ord »om den ene, der spørger om mere end ti Vise kan svare paa.«

Med hvilken Ret og med hvilken Motivering sammenligner Hr. Poulsen